

S výjimkou jednoho zařízení všechna ostatní přijímají děti bez vstupní diagnostiky, přičemž pro většinu přijímaných dětí je diagnostika na vstupu potřebná. 9,4 % zařízení přijímá děti bez vstupní diagnostiky, ale hned na vstupu je diagnostikuje, a to prostřednictvím vlastního střediska výchovné péče. 17 % zařízení děti také přijímá bez diagnostiky, ale také je hned na vstupu diagnostikuje, ovšem nikoli vlastními silami, ale prostřednictvím externistů (např. ze školského poradenského zařízení). 60,4 % zařízení pak přijímá děti bez vstupní diagnostiky, ovšem na vstupu diagnostiku vůbec neprovádí a děti jsou diagnostikovány až později.

Tabulka č. 14 Počet dětí přijatých s diagnostickou zprávou a počet dětí bez vstupní diagnostiky

	Počet	Průměr na 1 zařízení
Počet dětí přijatých s diagnostickou zprávou ve školním roce 2015/16	967	19,0
Počet dětí bez vstupní diagnostiky ve školním roce 2015/16	812	15,9

Zjištění uvedená v tabulkách č. 13 a 14 sice neznamenají porušení nějakého předpisu, ale poukazují na ne zcela optimální průběh procesu přijímání dětí do zařízení. Zajištění vstupní diagnostiky je primárně úkolem diagnostických ústavů mimo jiné i proto, aby tyto ústavy mohly následně metodicky usměrňovat poskytovanou péči.

Tabulka č. 15 Kdo diagnostikuje děti pro potřeby zařízení – počet a podíl zařízení (v %)

	Počet	Podíl
Psycholog, etoped	36	67,9
Externí pracoviště	8	15,1
Jiný odborník	8	15,1
Nikdo	1	1,9

Diagnostiku dětí pro potřeby zařízení provádí ve dvou třetinách zařízení psycholog či etoped. Mezi jiné odborníky patří např. odborník ze spádového diagnostického ústavu nebo soudní znalec. V optimálním případě by však diagnostiku dětí měli vždy provádět právě odborní pracovníci spádového diagnostického ústavu. V mnoha zařízeních navíc odpovídající počet psychologů a etopedů stabilně a kmenově zaměstnán není (stejně tak počet pedagogických pracovníků ne vždy odpovídá počtu a potřebám umístěných dětí).

V rámci prezenční inspekční činnosti byly zjišťovány a ověřovány také další podrobnosti týkající se přijímání dětí. V žádném zařízení nebyl identifikován případ přijetí dítěte pouze z důvodu nějaké speciální vzdělávací potřeby nebo pouze pro sociální důvody. V zásadě jde zpravidla o kombinaci různých důvodů, např. závažné poruchy chování, v několika případech v kombinaci se sociálními důvody. **Podkladem pro přijetí dětí bylo vždy rozhodnutí soudu, který ovšem rozhoduje i bez znalosti diagnózy dotčeného dítěte, což může významně ovlivnit vhodnost jeho umístění.**